

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de dōue ori pre septembra: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiune se face in Sabiu la expeditura foie pre afara la c. r. poste cu bani gat' prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretiul prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nro 51. ANULU XIX.

Sabiu, in 27 Iunie (9 Iulie) 1871.

tra celelalte părți ale Transilvanie și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principi, si tieri strâne pre anu 12 $\frac{1}{3}$ anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia oră cu 7 er. sirul, pentru a dōu'a oră cu 5 $\frac{1}{2}$ er. si pentru a treia repetare cu 3 $\frac{1}{2}$ er. v. a.

Avisu.

Protocolul sinodului archidiecesei gr. or. din Transilvania tienutu in anulu 1871, dimpreuna cu actele acestui'a au esitu de sub tipariu. Este de 12 căle si costa 50 xr. v. a. exemplariu. Se afla de vendiare la

Tipografi'a archidiecesana in Sabiu.

Invitare de prenumeratiune la

„Telegrafulu Romanu“

pre o jumetate de anu (Iulie-Decembre) alu anului 1871. — Pretiul abonamentului pre $\frac{1}{2}$ de anu e:

Pentru Sabiu 3 fl. 50 xr. v. a.

Pentru Trani'a si Monarchi'a austro-ungurésca 4 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate 6 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intârdia cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugâmu a se scrie curatu, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandâmu on. publ. avisurile postali, că impreunate cu spese mai putiene si că mai sigure pentru inaintarea banilor de prenumeratiune la

Editur'a „Telegrafului Romanu“ in Sabiu.

Eveneminte politice.

Prințele de corona, Archiducele Rudolfu a sositu in 4 Iul. n. in Praga. Poporul celu multu intempiu in modu festivu, aclamatiunile cu caru salutatu, suntu pote unu reflesu alu negotiârilor intre regimul si Bohemia.

Din colo de Laita se intempla lucruri inseminate, cari voru si mai bine observate numai in efectele loru.

Intru acest'a ne pote intarî si impregiurarea ca archiducii, cari stau departe de cas'a de susu a senatului imperialu, totu asiá prelatii cei mari, incen-pura a participá la siedintiele aceluiasi. Diuariile nemiesci si mai cu séma cele centralistice nu vedu cu ochi buni intemplările aceste.

Dupa gustulu loru aru si cându, regimul aru cautâ a suprime totu elementele afara de celu nemiesci. Diuariile feudale mergu mai departe. Ele aru dorí că regimul sa se afle in infalibilele mâni ale feudalilor.

Situatiunea e grea ince si apropierea intre diferintele politice ce esitu si acolo abia se va realisa.

Pâna un'a alt'a polonii galitiani, se spune, ca cerura dela ministrul Hohenwarth urmatorele: 1) introducerea limbei polone că limba propunetória la universitatea din Leopolea in tóm'a viitoră; 2) reorganisarea technicei in Leopolea si Cracovi'a in intielesulu legilor dietali; 3) stergerea privilegiului pentru teatrulu din Leopolea; 4) transpunerea tuturor denumirilor oficalilor (politici si bisericesci) cu respectu la Galiti'a in resortulu ministrului galitianu; 5) Alte afaceri privitorie la Galiti'a sa se transpona ministrului galitianu spre darea parerei; 6) denumirea unui locuitoriu; 7) ocuparea posturilor mai inalte si cu poloni in totu ministeriale, pentru că referatele despre afaceri galitiane sa se pote afâ in mâni de ale barbatilor cari cu-

noscu sărte bine referintele tierei; 8) ocuparea episcopiei Przimyslului; 9) ocuparea canonicatelor din Leopolea si Przmyslu cu adeverati preoti catolici (ultramontani); 10) delaturarea provisorului din dieces'a Cracoviei; 11) pâna la rezolvirea rezolutiunei galitiane, carea pretinde unu tribunalu supremu pentru Galiti'a, pentru afaceri din Galiti'a sa se compuna unu senatul lângă tribunalulu supremu constatoriu din consiliari poloni; 12) Invoreea la cladirea drumului de feru Leopolea Stryj, Beskid si Stryj-Stanislau numai pre lângă conditiunea, ca consiliul administrativu sa se stramute la Leopolea.

Cele mai insemnate sciri din afara suntu pana acum imprumutulu francesu desprè care s'a scrisu multu in diuaristic'a Europei, si apoi revist'a militaria tienuta de Thiers la Longchamp. Prin cea dintâi au dovedit francesii, că si de alte dâti, patriotismulu loru celu nesecabilu; chiar si prin a dôu'a. Dece aru ave ei barbati de statu, cari sa se scie folosi in interesulu tierei de acesta rara virtute a unui poporu si cu deosebire deca s'aru affâ cine sa-i scape de influenti'a ultramontanismului si de disuinctiile pretendentilor de tronu, Franci'a s'aru regenerá preste scurtu timpu si ero puté merge ie-rasi in fruntea civilisatiunei. Acei'a inse, ut figura docet, lipsescu si deca Itali'a, pote aliata cu Germani'a nu va tiené in respectu pre unu Thiers si compagnie, Europa acusi s'aru vedé in trist'a pu-setiune de a privi cum mergu primii soldati ai Europei sa ajute lumei la sarutarea papucilor papali.

Victor u Emmanuel a intrat cu pompa in Rom'a. Ministeriele, corpulu diplomatic si alte dicasterii inalte i urmara si in scortu i voru urmâ si corporile legislative. Entusiasmul poporului a fostu mare, cetatea iluminata.

Revista diuaristica.

Marea natiune dice „Trompet'a Carpatilor“ a datu dovedi ca, chiaru atunci cându prin surprindere si prin coalitiunea tacita si asunsa a tuturor puterilor la napadirea Germaniei intrege, a tuturor germanilor asupr'a, ei totu natiunea cea mare este. Franci'a jafuita, sdromicata, asasinata, arsa, cându vrajmasii ei au disu: destulu! Franci'a e oborita, ingenunchiata, robita sa-i mai luâmu 5 miliarde spre a störce dintr'ens'a cea de pre urma moneta, si-apoi sa suslâmă intr'ens'a si resboiu civilie prin adunator'a tuturor vagabundilor din totu statele, care sa-i darâme si sa-i ardia totu monumentele cari aru mai putea sa-i vorbescu despre glori'a ei si s'o inimeditie; sa-i ardemu bibliothecele si archivele că nici pomenela sa mai fie de trecutulu ei; cându germanii se veselau cu toti tiranii lumii in banchete, ca au ucis si ingropatu pre Franci'a, marea natiune, fenixu nemuritoriu, resare din cenusia ei si mai splendida se atesta lumei ca ea este totu natiunea cea mare.

Parisulu se face la locu, orasiele se facu la mira, satele se facu la locu, fabricele si manufac-tur'a reinviédia cu prodigiöse fortie, o armata adlocabile ese din pamantu, si cându este vorba de bani, acesta Francia sleita, propune iu sinulu ei unu imprumutu de 2 miliarde de franci in terminu de trei dile spre acoperirea acestei sume, si, in dōue dile numai, este silita sa inchidu sub-scrip-tiunea, pentru ca in locu de dōue miliarde i se ofere patru miliarde.

Parisulu numai acopere singuru mai totu imprumutulu cerutu!

In timpulu halimaleloro suntemu? Se dicea prin totu părtele ca unde a sa gasescu Franci'a 5 miliarde pentru plat'a cumperarei pacei dela germani, si ieta ca i se aducu din totu părtele bani, si patru miliarde se subscru numai in dōue dile.

Marea natiune, sor'a nostra de sânge, mam'a nostra spirituale, traesce, este mare si tare. Cre-dintele nostre au fostu ca Franci'a nu pote sa

pera nici chiaru cându toti tiranii lumei s'aru coalisa contr'a ei, credintia pre care totu-dé-on'a amu marturit'o lectorilor in cele mai mari dureri si in cea mai neimpecata desperare. Cele ce amu spusu noi: „ca Franci'a va renasce din cenusia ei ca fenixulu nemuritoriu“ s'au implinitu. — Fie binecuvantatu celu de susu!

Ultimesciri.

Revist'a cea multu acceptata a trupelor francese dupa invingerea insurectionei s'a facutu in Parisu la 29, in facia membrilor guvernului si a adunarei nationale. Regimentele defilându in tre-cerea loru pre d'inaintea tribunilor, si-au esprimatu satisfactiunea pria vivate repetate.

Jurnalele d'a dōu'a di constata totu frumos'a tienuta a trupelor in revist'a dela 29. Thiers si Mac-Mahon, spunu aceste jurnale, o'au fostu mai cu osebire aclamati.

„Parisu-journalu“ publica o scrisore a baronului Hausmann prin care declara ca nu apartiene nici unei partite, si ca este esclusivu servitoru devo-tatu alu tierei. Astu-feliu a declinatu candidatur'a in interesulu partitului ordinei.

Rouher a datu asemenea o circulara cătra ale-gatorii din Charente-Inférieure, insistându printren's'a mai cu séma asupr'a libertătiei comerciului, alu căruia aoperatoriu va fi. In ceea ce privesce viitorul guvernului alu Francie, dice ca natiunea insasi va trebuí sa se pronuntie mai tardiu, si va fi factiosu acel'a care nu se va incliná inaintea voin-tiei nationale.

Gambett'a a sositu la 29 in Parisu; discursul ce a pronunciatu elu la Bordeaux a fostu con-sacratus specialmente in a demonstrá ca trebuesc sa se desvólte pre viitorul educatiunea si inarmarea nationale.

Imperatulu Germaniei, care trebuí sa plece la 1 Iuliu la Hanovr'a, n'a potutu pleca din caus'a durerilor sele reumatismali.

„Jurnalul-Oficiu“ alu Francie din 29 Iuniu dice:

„Eri, cerurâmu unu imprumutu de 2 miliarde; in locu de dōua amu avutu cinci. Astadi aretâmu Europei o armata de 100,000 omeni plini de bar-batia si admirabile comandati, care scapa civilisa-tiunea Franciei desobicitu cu fericirea dela desastrele implinute prin gresielile imperiului, si care incepe a se renasce si a se simti.“

O scire sărte importanta din Silesia ne-a venit u: populationea din Königshütte s'a radicatu contr'a jidovilor de acolo, ale caror case au fostu devastate si jafuite. Cine scie ce fraude mis'elose voru mai fi provocatu si acesta noua iritatiiune.

Autoritatea ince intervenindu, au facutu 7 morti, 20 raniti, si 60 de prisonieri.

Astadi starea de asediu este proclamata.

Scolasticu.

Din Branu primumu urmatorulu cuventu de consolidare, tienutu Domineca in 13/25 Iuniu 1871 in Branu de invetiatoriul primariu T. Popu.

Fratilor invetiatori!

Ve amu avisatu si conchiamato pre astadi prin hârthi'a din 8/20 Iuniu a. c., că sa ve impartasiesc, sa ve facu cunoscuto unu lucru nu numai — ci prea imbucuratoriu pentru noi invetiatorii in specie si pentru toti conlocutori braneni in genere. — Sa audim — .

Luerulu nostru conceputu in 14/22 Ianuaria 1871 astadi este tare; contielegerele noastre fratiesci astadi suntu sigilate; ostenelele noastre de pâna acum facute in cea mai buna si mai frumosa armonia si concordia suntu necunoscute.

Statutele noastre, la carii armonici cu totii amu

conlucratu, astădi cu cea mai mare bucuria vinnă vi le prezintă, aprobate, întarite și recunoscute. Maritulu consistoriu archidiecesanu gr. or. din Sabău că inspectoratu scolasticu supremu alu scolelor confessionale gr. or., în siedintă sea din 15 Mai 1871 nru. consist. 114/1871, se a indorat de ne au aprobatu și întarit statutele noastre, exprimându-si totu de odata, complacerea se a asupr'a laborei noastre armonice.

Iată déra fratilor, unul dintre cele trei lucruri principali 'lu amu căscigatu cu totii in contielegere. D'a a putea aduce maritului consistoriu archidiecesanu pentru acăstă o multiamire potrivita, eu unul nu me pricepu! nu! nu me potu pricepo! Dar' fratilor eu delirediu! aduce-time la indreptare! Eu ratacescu. Eu credu, ba sum deplinu convinsu, ca ori ce multiamita, imbracata in ori ce stilu, inflorita cu ori ce cuvinte, ba infrumuseta chiaru cu litera de aur si nu pote fi asiă de bine primita si la loculu seu, că atunci cându noi cu totii in armonia, concordia si contielegere fratișca si cu noi totu Branul improuna se va bucură de instrucțiunea, ce vomu dobandi si de alte lucruri ce vomu poté face cu slabutiele noastre poteri spirituale, si prea slabele noastre poteri materiale. Sa seiti inse fratilor invetiatori ca acăstă cu nu o dicu dela mine, ci o dicu dupa alti barbati mari de scola, o dicu inse din convingere, sciindu*) ca toti barbati cei mari, carii lucru pre unul si acel'a-si cämpu suntu uniti in principii. Apoi unu celebru barbatu modernu C. Esareu cătra adulti astu-feliu se exprima: „Ne avendu din partene alta multiamire decătu de a vedé bucurându-ve de instrucțiunea ce veti dobandi;“**) Credu asiă dara fratilor ca tota multiamirea cu care suntemu noi detori tuturor mai marilor nostrui, nu poté stă decătu singuru numai in mărcile producte ce voru resultă din tineretă regulata a conferintelor invetatoresci in cea mai buna contielegere si armonia fratișca. Deci déra din respoteri sa ne straduim „că sa potem aduce multiamirea dorita!“

Fratilor! Eu cu adeveratu me pregatisem pridiu' de astădi cu unu cuventu potrivitu — credu eu —, tuturor acceptărilor; inse durere, eri alalt'a-eri audiendu nisce cuvinte neplacute si nisce pareri sinistre, nu potu sa rostescu cuventulu cu care suntu prestatu; ci suntu silitu a pasi in medilocul vostru fratilor, forte putienu, bă mai de totu ne prestatu. Ne prestatu dicu, ca nu sciamu ce voiu intimpină; cându amu oflatu inse au fostu tardiu. Déra de sf nepregatit fratilor, totusi ve roguntati-mi voia că sa vorbescu ceva si apoi judecându-lucrul cu conscientiositate decideti, ca ve sta si ramane in potere. (S'audimu) . . .

Fratilor invetiatori! Sânta scripture dico: „Unde este cadavrul, acolo se aduna vulturii.“ Mat. cap. 24 v. 28.

Ve veti miră, va veti uimi fratilor, cu o astu-feliu de ocasiune, cum potu purcede dela unu atare punctu; din acestu pasagiu; ve veti miră intru adeveru ce amu eu do cugetu sa vorbescu, luându-mi astu-feliu de tema, care — la parere — este cu totulu neintielésa. Inse nu ve uimiti! nu ve mirati fratilor! căci acestu pasagiu si are intielesul seu deplinu.

Ea nu ve voiu spune ce este cadavrul, pentru ca voi toti sciti, ca cadavrul este: unu trupu intregu cu tote madularile si organele; inse este fără simtire, fără vietă, adeca mortu.

Ea nu ve voiu spune nici ce suntu vulturii, pentru ca voi si acăstă cu totii o sciti si cunosceti, ca adeca vulturii suntu pasarile cele mai mari si mai tari, precum este acer'a carea sa si numesce regele paserilor.

Urmăria inse acum de sine sa ne intrebămu: a) cine este acelu trupu mortu, — cadavrul? —, si b) cine suntu vulturii? Usioru de respunsu. Ori ce corpul realu său idealu, care petrece in neactivitate, letargiu si stagnatiune, nici cându si nici decum nu se pote numi corpul viu ci mortu. Deci conferintie invetatoresci in Branu inca voru si esistat — pote — totu-dé-un'a, inse numai că corpul ideal, letargiu stagnatisatu si cu totul ne activu; prin urmare — mortu, in asta privinta; asiă dara — iată cadavrul!

Dér' cine suntu vulturii? Pre cino treboie sa

*) Bă nu! nu sciu totusi! déra tare credu ca asiă va fi.

**) Vedi societatea pentru invetitorul poporului român nr. 7. pag. 9. la midilocu.

intielegemu aici sub vulturi? In urmă celoru premise, de sine urmă, ca prin vulturi sa se intielegă: invetitorii. Ca precum vulturi prin potere, coragiulu, marimea si forța loru intrebu si invingu pre töte alte pasari — de unde se numesc regii paserilor —, tocmai asiă aru si sa fia si invetitorii, dicu: tocmai asiă aru trebui sa simu si noi invetitorii, — nu dicu ca suntemu pentru ca ne lipsesc: coragiulu, fratele fortitudinei si a constantiei, fii adeverati ai temperantiei. Destula lipsa! deca nu amu patimi noi invetitorii de lipsa acestea, cu adeveratu ne-amu poté asemenea cu vulturii, si prin urmare cu totu dreptulu ne-amu poté numi si regii omenimei, pentru ca invetitorii facu cele mai mari si mai gungasie lucruri, cari ori ce altu-feliu de omeni nu le potu face.

Iată déra si vulturii! —

Vulturii se aduna cu multimea pre lângă casavru, deoparte, pentru ca acel'a este nutrimentulu loru celu mai placutu; iera de alta parte pentru ca sa se nutrăasca si sa se intareasca spre a-si potea crescere, apară si scuti puii loru cătu mai bine, in contră tuturor inamicilor.

Dar' eu vorbiu unu no mai auditu inca, eu vorbiu unu ce ridiculosu, căci indrasniu a nomi pre invetitorii — in genere —, regii omenimiei; pre invetitorii carii astăd suntu — sa nu dicu chiaru presto totu globulu pamentului —, cōd'a omenimei, cei mai ne respectati si disprestiai*) si eu totusi indrasnesem ai radică la deminitate de regi. Nu fără temeu dicu eu acăstă, nu! ci pentru ca ceea ce alti omeni nu potu face, schimbă si prefecă, aceea facu, schimbă si prefacu invetitorii; si vice versa; ceea ce nu potu face, schimbă si prefacu invetitorii, acea nu este nimenea dintre omeni in stare a schimbă, fără numai singura divin'a provedinția. De unde urmă, ca invetitorii este — vreau sa dicu aru trebui sa fia... —, artistulu artistilor, isvorulu riurilor, bas'a edificiilor si radacin'a adenca a tuturor arborilor. — Dar' cine nu seia, ca din isvorulu bunu si curatul curge apa buna curata, gustuoasa si sanatosă? Dara apoi ierasi cine nu pricepe, ca din celu reu turbaturu si puturosu, curge apa rea, puturoasa si stricăoasa sanetaciei?

Cine nu scia ca ori ce edificiu mare si pomposu sa fia, durerea lui depinde dela fundamentulu lui, iera stricarea si daramarea lui grabnica dela slabiciunea fundamentului pusu?

Cine nu scia ca dorerea, starea cea buna si fructificarea loru in locu bunu, altoarea si ingrijirea cătu mai buna do ei? acestea fie-cărui muritoru suntu cunoscute. Asiă dara:

Cum e isvorulu asiă e si ap'a din elu; pentru ca insasi ap'a este isvorulu.

Cum este fundamentulu edificiului, asiă este si edificiul; pentru-ca edificiul depinde dela fundamente.

Cum este locul unde e sediul arborele, si cum este altoarea si ingrijirea de arbore, asiă va fi si insusi arborele; pentru ca cultur'a lui dela acelea aterna. Deci :

Cum este invetitorulu asiă este si scol'a, — adeca scolarii —; pentru ca invetitorulu este scol'a.

Asiă dara iată fratilor! noi! noi! noi invetitorii, cari suntemu bas'a edificiilor pompose; radacin'a arborilor fructiferi; artistii artistilor si isvorile carii adăpa pamentul; dela carii depinde fericitulu viitoru alu omenimei, trebuie sa ne interesăm mai multu si tare de chiamarea nostra, că ori si cino altul de chiamarea sea; pentru ca chiamarea nostra este cea mai nobila, mai măreție, mai scumpa, mai frumosă, mai creștinăsi mai sănătă.

Dar' durere! durere! de 3-ori durere! cu cătu este ea mai sublima, cu atât'a noi invetitorii — in genere, ne interesăm mai pulienu de ea. Sa ascultăm numai fratilor si sa simu cu atentiu la toti omenii ori incătrau vomu merge, ori unde ne vomu afăla, dicu, sa ne inseamnănumai, ca fie-care omu, ne vorbesce de aceea ce-lu interesăda pre elu mai multu; si acăstă nu pote fi altă decătu ocupatiunea, chiamarea lui. Dute intre negotiatori si vei vedé cum 'si tragu săm'a, cum 'si facu socotile si cum se intielegu despre negotiatorul loru. Intra, mergi, petreci numai putintele dile intre ori

*) Ne respectarea si disprestiu 'lu si merita unui cu totu dreptulu, numai durere ca acestu disprestiu se este preste totu in genere. Despre aceste voiu vorbi cu alta ocasiune la tempulu seu.

ce meseresci si vei vedé cătu de multu se interesează fia-care de meseria sea.

Sa mergem sa petrecem numai 2-3 dile cu economii de pamant si ne vomu convinge pre deplinu despre acestu adeveru; ca ei inca din töte poterile sa silesca a cunoște natur'a pamentului, care e alb, negru, nasiposu, petrosu, caramidosu; varosu, mlăstinosu, cleiosu, tiefosu etc. etc. si care locu ce primește mai bine si mai placutu, căru locu, ce i sufere si priesce mai tare? Pre care locu cum pote sa-lu ingrasie? Cum i pote astă natur'a? ce felu de gunoi aru trebui pusu pre cutare si cutare locu? căci unuia i priesce gunoiu putredu, altuia mai uscativu, altuia de totu surgravu, altuia numai paie ori alte gunoie mai mari, altuia paie asumate etc. etc. Astu-feliu diu'nă năptea se contielegu despre economia loru unii cu altii.

Trecem acum patintelu, si intrămu intre pastori oloру pre cămpii si pre munti; sa vedem cum resista fiesce-carele ploilor, venturilor, năsorilor si tuturor tempestătilor; elu 'si implinesee detori' sea că pastorul apoi trăca elu priu visore, calduri mari, geruri ingrozitoare, trăca elu chiaru prin focu si prin apa, ca totusi 'si implinesce chiamarea sea; dar' ascăpta inca: suferintele lui 'su cu multu mai multu. Pre lângă resboiu ce-lu pôrtă in contră tuturor tempestătilor, elu mai are inca sa sufere si fome multă, bă de multe ori inca si sete mare, umbra de multe ori golu, flămându, setosu, necagitu că vai de elu si elu nu disperădă! elu servește credinciosu stăpânlui seu! elu sa interesăda de chiamarea sea. Unde vedi 2-3 adunati nu-i audi — decătu raru — altu-ceva vorbindu fără numai si numai despre pastorirea cea buna a turmelor loru, i vedi adunându-se, i audi intilegându se si consultându-se despre töte incrustile atingătoare de ei; i audi intrebându-se; me N.N.! care locuri suntu mai grase? mai bune? unde e mai aproape? unde e mai bine si mai (siguru) fără primejdje? care felu de ierba priesce mai bine oiloru? unde si cum amu potea noi scuti mai bine turmele noastre de vigiliile venturilor si de alte tempestăti? — Iată fratilor invetitorii cu aceste se ocupă pastorii — incătu sciu ei —, si pentru acestea — adeca pentru turmele loru — este gală a-si perde parte mare, bă totu averea, bă 'lu vedi inca si periclitându-si vieti'a pentru turma, dar' ce e mai multu, se intempla de chiaru si vieti'a si-o perdu pentru turma sea.

Deci déra, fratilor, déca nisce pastori de oi se ingriescu asiă de tare si atât'a de multu pentru că sa ferescă turmele loru de vigiliile venturilor, că sa le hrănescă si adăpă; déca pastorii dela turmele loru suntu espusi atât'or suferintă si neajunsuri, déca ei pentru turmele loru necuventători suntu resoluti a suferi ori ce i-aru intimpină; apoi judecati fratilor! — puncti drăpt'a pre conștiinția si cugetându... judecati... Noi că pastorii ai oiloru cuventători, dar' nu! nu ai oiloru! pentru-ca oile suntu mai usioru de pastorit; ei noi că pastorii ai mielusilor, judecati cătu lipsa nu avem noi de consultări, comunicări, desbateri intre oalta?

Fratilor! cum-ca scol'a este regent'a lumel credu ca nime nu-mi va obiectă ceva; apoi cum ca numai singura invetitorulu face scol'a, trebuie sa ve fie destul de bine cunoscutu fia-cărui'a.

Déra apoi ierasi, cum-ca invetitorulu bunu se pote face numai prin cetirea ne intreruptă a cărilor si jurnalelor si cu deosebire a cărilor si organelor de specialitate (pedagogice,) prin conferintie, societăti si desbateri cătu mai dese si mai seriose; acăstă inca volenș nolens — va trebui sa o afirme fia-care omu bine cunoscatoriu de lucru. Discul ca invetitorii buni se potu face numai si numai prin cetire neintreruptă. Acum urmăria de sine, sa ne intrebam: Avem noi cărti si jurnale de cetitu?... si pentru ce nu? Avem si tiemnu noi societăti si conferintie?... si pentru ce nu? Implimiu-ne noi chiamarea nostra cu tota acuratetă?... si pentru ce nu? Avem noi pre ce sa ne procurăm cărti si diurnale de cetitu?... si pentru ce nu? Suntemu noi multiu-mi... déru nu! nu! nu asiă! potem... este vre una modru de a poté si multiumiti cu salariele ce le avem, pentru că sa ne potem imprimi chiamarea cu acuratetă?

La töte intrebările acestea eu respondu cu o voce tremurăndă si durerosă intreita: nu! nu! nu! nici decum nu! Asiă déra iată piatr'a de care toti drumarii se impedeaca. Iera noi — déca mai stau

Iucurile asiá en scól'a, — cademu; si cu noi totu odata va ceda..., va ceda... va vedea cine va trai.

Pâna cându aceste nu se voru face, óre potea-se va ridicá scól'a la deplin'a sea însemnatate ce o are (ideal)? Fără de acestea óre se va poté scól'a ridicá la înaltimea missiunei și a mari-rei séle de care este deamna? bá! nu! nu! nici odata. Si pâna cându scól'a va remanea ne respectata și nepretiuita, o comuna că aceea apoi poté-va prosperá in ceea? inca nu, nici odata.

Noi nu avem societati și nu tienem conferintie pentru ca nu ne pasa de ele. Noi nu ne interesam de chiamarea nostra pentru ca nu cunoșceme sublimitatea ei, acésta nu o cunoșceme pentru ca nu ceteam, nu ceteam pentru ca n'avem pre ce ne procurá cărti și organe de ceteam. Din ea și dupa ea (chiamarea nostra) nici decum nu potem trai, de óre ce unii dintre noi de abia suntem pre jumetate platiti; iéra o parte, si inca partea cea mai mare dintre voi fratilor, nu sunteti platiti nici pre jumetate. Pre lângă tóte acestea fratilor, in contr'a nerespectării, in contr'a desprețuirii, in contr'a ignorantei și in contr'a tuturor neajunsurilor ce no intimpina. Aideti sa ne interesam de chiamarea nostra cu trupu și cu susfetu. De-o-camdata eu nu conoscu altu medilocu pentru de a ne cuaſificá și perfectioná in chiamarea nostra de cătu conferintiele invetatoresci.

Amu auditu pre unii intrebându: dă ce suntu conferintiele? Eu le voi spune la unii că aceia, carii nu sciu și nu cunoscu.

Conferint'a — dupa parere mea —, nu e altu ceva, de cătu o societate mai mare ori mai mica de barbati maturi co-adunati pentru óre care scopu, spre a-si comunicá unulu altu' observationile, bá chiaru convingerile sole; acelea ale chiarificá și ale contrage intru unu intregu care apoi capeta numele de: conclusu. Conclusele apoi suntu totu atâtea regule principali, de cari respectivii membrui, cari formédia conferint'a, seu suditiloru, seu toti la olalta, au sa se tienă strensu in tóte afacerile chiamării loru in cătu privesce scopulu pentru care e facutu seu suntu facute conclusele.

Fratilor! noi ne amu compusu noue statute, noi le-amu intocmitu acele cătu s'au potutu mai potrivitu impregiurărilor locali și custătore. Amu facutu incepelu si „Fondului conferintie“ numita in § 1 si 15, si „biblioteca conf.“ numita in § 16, noi ne amu procurat si „Protocolul conf.“ numita in § 13, precum si „sigilul conferintie“ numita in § 19 a statutelor nostre. Avemus asiá déro instrumentele cele mai trebuinciose de o camdata —. Ne lipsesc insa celu mai de capetenia lucru dintre tóte, adeca: „Perfectionarea nostra in cunoștințele necesarie pentru instructiunea și educatiunea tinerimiei“; pusu si desemnata in fruntea statutelor nostre, in § 1 lit. a.

Pre lângă tóte aceste insa noi suntemu inca la incepelu; pâna astazi nu potem dica ca amu facutu ceva. Deci — de ve amu si fostu intrebătu de două ori pâna acum, adeca in Februarie si Martie, totusi —, ve mai intrebă astazi inca odata a treia óra, si acésta pentru totu-dé-un'a: Vreti si invotiti ve cu toti sa tienem conferintie invetatoresci lunare in Branu, in intielesulu statutelor nostre? Ve veti interesá fie-care de ele cu trupu si cu susfetu pentru că sa potemu satisface pre deplinu chiamarei nostre? Ve invotiti cu tóta bucuria si dragostea, la tienerea regulata a conferintieru lunarie?

Déca vomu sa ne interesam de chiamarea nostra, apoi sa ne apucam de lucru cu tóta seriositatea din tóte poterile corporali și spirituali!! — Léra déca nu, apoi sa lasam tienerea conferintieru cu totulu si sa remanem ierasi că corpul amortit, letargicu si stagnatisatu, bá chiaru numai idealu, că totudeun'a pâna astazi, sa lasam dicu conveniriile si sa numai pierdemu atâta tempu in zadaru, căci tempulu este mai scumpu că ori si ce bunu din lume. — De cătu sa ne adunam aici fără nici o dragoste, fără nici o placere, fără nici o voia buna; totu-dé-un'a grabiti, totu-dé-un'a necessitatii (siliti) de alte multe ocupatiuni domestice particulare; odata a incepe conferint'a cu căte 2—3 óre mai tardiu; alta data a o incheiat cu 3—4 óre mai curendu; unulu escasandu-se intru una chipu altulu intr'altulu; pâna cându ne trezim cu diu'a trecuta in zadaru — perduta. Perduta dicu pentru ca si Titus, Imperatulu Romei, cându treccea diu'a fără sa o pôta folosi, strigá „Amici diem“ — in-

tielegu hodiernum „perdidii“. Perdiendu tempulu, perdemu tesaurulu celu mai pretiuitu. Pamentulu nu incetéza nici odata din rotirea impregiurul osiei sale; natur'a nu ascépta dupa noi; tempulu tace si trece, se dace, fugi irreparabilu. „Fugit interea, fugit irreparabile tempus.“ Asiá canta merele Virgiliu.* Deci decâtă sa perdemu tempulu inzadaru, interesandu-ne asiá de putienu de chiamarea nostra, mai bine sa ne otarim din capulu locului, din incepulturul locului, a nu mai tiené conf. de locu! veniti sa parasim cu totulu tienerea conferintielor! bá sa si stricam totu ce amu facutu pâna acum!

(Va urmá.)

Interpelatiune.

Sabiiu 22 Iunio 1871.

Domnule Redactore!

Ce pedeca neinvincible retiene óre pre mari-tulu consistoriu archidiecesanu gr. or., de nu „ia in tempulu celu mai scurtu mesu-rile necasari pentru ocuparea postului ide protopresbiterualu Mercurei“?! (conclusulu sinodului ddto 6 Aprilie 1871. statoritu in siedint'a a III-a).

Mai departe: e adeverata ca dlu asessoru consistoriale si parochu alu maierilor din Sabiu, Petru Badila, ocupa si de presente postulu de acestu presbiteratu d'odata cu cele-lalte două posturi? si din ce pricina?

(Precătu ni este cunoscută afacerea scimu ca consistoriul indata dupa sinodu a dispusu cele necesarii pentru ocuparea numitului postu. Unde este caușa de nu sa facutu inca nimica, nu scimu; atâta inse scimu, ea consistoriul nu e de vina si ca tractulu protopopescu se interesedia putienu de sine insusi. — Vineri a fostu comitetulu protopresbiterului convocat pentru scrierea de concursu. Asiá dara adi mâne vomu vedé si concursulu.)

Varietati.

** Archiducele Albrecht avea sa sosesc in Przemysl (Galitia). Uncle diuare afirma ca si M. S. imperatulu va sosi preste scurtu tempu acolo.

** „Federatiunei“ i se pare ca dlu Baritiu n'a injuratu destulu pre brasioveni si de aceea ne intinde o zéma lunga pâna acum in vre-o patru numeri, totu pre un'a si aceeasi cōrdă. De n'aru fi vorba de ospeti, de óre clocite si de alte delicate, variatiune in tóta continuarea nu aru fi de locu. De altmintrea ea usiuréza prin procederea sea forte multu cunoscerea adeverului in cestiunea ce o trateza, pentru ca arata chiaru si ceteritorilor ei ca ceea ce voiesce dens'a sa apere nu se poate spăra, nici chiaru cu injuraturi.

** Deputatiunea alăsa de universitatea naționale a fundului regescu se duce la Viena spre a substerne acolo reprezentatiunea in afacerea dominielor talimacione, salistene si branene.

** Imperatulu Germaniei este bolnavu. Galeriele la Ems si in alte parti ale Germaniei se amâna.

** (Introducerea tribunulu lui de jurati in Transilvania.) In fine numai ce se va introduce si in Transilvania tribunalulu de jurati si astu-feliu se voru scote din valore tóte legile si ordinatiunile relative la presa din epoca lui Bach si er'a lui Schmerling. Disputatiunea in acesta privintia se va publica in dilele prossime si va intra in valore cu 1 Iuliu a. c.

** Focu'sa escatu Marti'a trecuta in asiá numita „cas'a cea veneta a cetăției“ in piati'a cea mare.

** Esundari. In urm'a ploieci celei continue de Vineri a esit u Cibinulu incătu era pre aci sa taie comunicatiunea cu suburbile de Josu. Pivnitie si gradini si alte cladiri mai mici din apropierea riu'lui au suferit si sufere inca. — In legatura cu aceste amintimi ca comunicatiunea postale cu Alb'a-Iuli'a se intrerumpe acum dupa fie-care plòia, seu celu putienu intârdie sosirea postei cu 12 óre.

* In Georgice cart. III. (Dupa: societatea pentru invetitorul poporului român nr 11 pag. 43.)

** La Oravita a luncită unu délu si a cutropită cincispredece case.

** Ninsore. In Losontiu a ninsu in 15/27 Iunio.

** (Rochefort si Grousset) se pôrta forte lasiu in inchisore dela Versailles. Rochefort neincetatu tremura, că o frundia slabă, iéra Grousset si da unu aeru jesuitic, avendu lângă sine si unu preotu, căruia neincetatu si marturiscesc peccatele. In fie-care di denuntia căte pre 60—70 ómeni, cari indata se si arresteda. Este interesant ceea ce spune despre Felix Pyat: „Pecatu, dice elu, ca nu l'ati prinsu si pre densulu; Numai elu aru si pututu sa denuntie inca pre o multime de ómeni.“ — Căti-va ómeni, despre cari s'a constatatu, ca erau nevinovati, s'au eliberatu; intre acesti' este si André-Léo.

** (Ugo Foscolo.) Camer'a deputatilor din Florentia a decisu dilele trecute, că osamintele celebrului poetu italiano, Ugo Foscolo — Cantaretiulu „mormintelor“ si dusmanulu infocatu alu lui Napoleonu I — care inainte cu 35 de ani a murit in Londra, sa se transpôrte la Florentia cu cheltuiel'a statului, care se urea la 11,000 franci si sa se ingrôle in biseric'a Sânt'a Cruce, in panteonulu italiano, unde suntu ingropati toti barbatii mari de statu, poetii si artistii, si unde acestora li s'anu ridicat monumente frumose. Ministru presedinte Lanz'a facându propunerea in acésta privintia, se adresă cu o frumosa esclamatiune cătra defunctulu, care, in ospital'a Anglia in esilu si de parte de patria sea si-a curmatu insu-si firul vietiei, neputându suferi umilirea si rusinea Italiei.

** (Zodia comunistica). In arsenala dela Satary, dupa cum relatéa jurnalele franceze, intre cele 1000—1200 femei priso-niere se afla un'a cu unu trecutu romantic. Acésta este M-me H..., ounoscuta multoru parisieno inca din strad'a Lamartine nr. 28, unde ea descopera in salónele sele secretele viitorului. Nasuta in dep. Iaronei de susu si avendu o frumsetea deosebita, a fugit cu unu capitano de navigagiu, si a caleoritul cu densulu impregiurului pamentului, apoi a remasu abandonata de densulu. Doi ani dupa acésta a fostu cătu-va timpu dama de Serailu in Constantinopolu, dupa aceea s'a maritatu in a. 1868 la Marseille si a venit la Parisu cu barbatul ei, carele dadea concerte prin cafenele, si care s'a sinucisu din gelosie. Indrasnélia si cutedietorio, acésta femea povestea multe despre scaparea ei din Serail si despre o copila de 17 ani, numita Ayss'a, care fugise impreuna cu dens'a si ducea cu sine o cutiutia plina de aur si de diamante in pretiu de mai multe milioane, der care imbolnavindu-se, a remas la Marseille. Multi ómeni crediendu tóte acestea povesti mai alesu aratându-i-se din cându in cându si căte o epistola dela Marsielle, care relata despre starea sanatatici Ayssei, acésta femea a devenit ucrendu in positi'a, de a putea trai luciosu si de a-si tiené chiaru trasura si cai. Pre lângă acestea, in salónele sele mobilate in stilu oriental, jucá rolulu unei a dón'a Lenormanda, pâna cându creditorii se saturara de a mai ascepta sosirea Ayssei; atunci aventuriera intr'o nótpe se facu neveduta si urm'a ei nu se mai putu gasi pâna intr'o di, cându politia dete preste dens'a, incarcându pusce pentru comunisti in dosulu baricadei de pe strad'a Gay Lussac. Arestându-se indata, pote sa multamésca numai deosebitului seu norocu, ca nu fu impuscată imediatu.

** Dor'a D'Istri'a este un'a din cele mai invetiate femei ale secolului nostru, cunoscuta in istoria literaturii universale subu pseudonimulu „Dora D'Istri'a“. De origine acésta erudită femeie este româna si pôrta numele de Elen'a Ghic'a, cătra care se mai adauge numele barbatului seu Massalsky, principe russescu, de care de mai multi ani traesce dej'a in despartenia, neputendu-so unu in caractere, ea fiindu o femea erudită si activă, ier' elu unu aristocratu lenesiu si ignorantu. Dora D'Istri'a este membr'a tuturoru societătilor celor mai renomate literarie si scientifice si presedinta onorofica a mai multoru asociatiuni. Opurile sele suntu admirate de toti; a serisu forte multu si mai alesu in limb'a francesa, care este limb'a culturei moderne. Insusi renumitulu Humboldt s'a pronuntiatu cu recunoscinta despre națele sele talento. Intr'unu opu mare alu seu tratéa cu multa cunoșintia despre femeile române din Muntenia si Transilvania. Cu cătiiva ani mai bânte, facendu o excursiune pre versula unui munte in Elveția asociata de mai mulți eruditi, acolo a ridicat cu

însăși mână sea drapelul patriei sele, tricolorul României. Nu de multă a petrecut în Constantino-pole, unde a tinență mai multe conferințe. Unu diuar din Smirnă în urul său dela 2 iunie scrie, că în aceeași societate literară de acolo, numita „Heliconu” a aranjat o splendidă serbare în onoarea președintiei sale onorofice, principea Elena Ghica. (Doră D'Istria). Localul societății a fost decorat pompos și sărăcă a fost iluminat, dimpreuna cu mai multe localități. Au participat la această serbare mai multe persoane notabile, între care erau: mitropolitul de Myras Mgr. Cyrille, consulul general al Greciei, familiile Chatri Giannacoglou și alti cetățeni din Smirnă. Doi membri ai societății: Smitopoulos și Paraschos au tinență două discursuri, unul în onoarea renumei femei, al doilea relativ la însemnatatea dilei. Cu această ocazie Capogrosu Motseră a cantat mai multe cântece naționale cu acompaniament de piano. Până la mediu noptie, cătă tempu a durat serbare, localul societății a fost încungurăt de multime, care din cînd în cînd repetă aclamările entuziasme. — Iată dăr' o femeie română care prin strainitate face onore națiunii și patriei sele!

Scipione.

** (Siese cai că eredi.) În Passaic (fiindul New-Jersey în America) mori înainte de astăzi cu câteva saptămâne unu olteiu betranu, cu numele Marsh, lasând după sine o avere de 400,000 dolari (800,000 fl.), precum și o mosia și siese cai frumosi. Din testamentul lui publicat în diuarul „Philadelphia Commercial List” se vede că elu a testat mai totă averea sea celor siese cai ai sei. Si anume testamentul dispune, ca moșia și domeniul eschisiv al celor siese cai; afara de aceea din masa au a se mai întrebuintă încă câte 300 dolari pentru grigea și sustinerea fia-cărui-a calu. Dintre cei trei servitori, cari au să grigescă de cai până la mórtea lor, fiescă-care primește unu salariu anual de 1200 dolari. Salariile pentru aceea suntu statorite asi de mari, „pentru că” — precum se dice în testamentu — „servitorii să aibă interesu de a tienă pre eredită mei cătă se poate mai multu în viață.” Execuția testamentului i-a testat 10 000 dolari, „deci va portă grige că „eredită mea” să fie bine grigiti se dice mai departe în testamentu. Testamentul e înregistrat la judecătoria și a intrat degăză în valoare. Ne-avendu defunctul Marsh copii avere lui va cădea după mórtea cailor în fondurile institutoru, desemnate mai de aproape în testamentu.

** (Un pahar scump). Cu ocazia serbării berlineze, lângă colonna lui Blücher, printul Bismarck și gen. Moltke au beutu impreuna unu pahar de limonada. Unu nemțiu din districtu, care se află în apropiere, se și folosu de ocasia pentru a duce cu sine o suvenire de la serbare, cumpărându în data cu pretiu de 10 taleri paharul, din care au bennu după cum dicea elu — „cei mai mari doi barbati ai secolului”. Audiendu Bismarck aceste cuvinte, se adresă către Moltke cu următoarele cuvinte: „Deca este astfelu, apoi prea tare se va urca pretiul paharelor, căci în această căldură grozava trebuie să běu înca multă limonadă”.

** (O fată inselată). Dilele trecute o copila că de 17 ani din B... sù transportata în institutul nebunilor. Iată istoriora nebuniei sele: Nenorocita copila era de o natură melancolică. De odată începută să vorbească multu, făsandu neincetat de o — tradare. Cei din jurul ei la început nu intielegau misteriul acestei schimbări, în scurtă insă aflare tristă realitate. Ea locuia cu familiă sea în etajul alu doitea și avea odată sea cu ferestra la strada. Diminuția trecea totu-dé-ună unu judecător pre subtilă ferestră ei, și salută regulat pre cineva din acea casa, aruncându căte o privire și spre ferestră copilei de care vorbim. În scurtă tempu beată copila ajunsă la convictionea, că este iubită de acelu tineru și se înamoră de densulu. Nu trecu multu după această și advocațul se insură, dacandu la altarul pre o altă fată totu din aceea casa devenită din etajul intâi. Pre această o salută elu de la totu diminuțile. Copilă din etajul alu doilea sfârșindu despre această — inebuni! Această nenorocita istorioră poate servi de învățământ copilelor ce au placerea de a privi desu prin ferestra, să bage bine de séma, pre sine saluta cavelierii ce trecu pre strada!

** Esamenele private la Gimnasiul reg. de stat voru fi în 24 și 25, cele publice în 26—29 a lunii c., la care se invita cu totă onoarea toti amicii acestui institutu.

Direcțiunea.

** Plăia de vineri se continuă și eri adeca Sâmbăta, în mai multe renduri în forma de ruptura de nuori. Urmă dura și înflărea tuturor peralelor și prin urmare și a vailor și riuilui Cibinului. Partea de către Turnu și Ognă în suburbii ei afară de suburbii semenă unei mări, poduri și alte edificate și o multime de lemn de focu înnotă pre valurile ce se rostogolesc spre Gusteria, băni și tema că și alte lucruri mai triste s'au intemplat, a căror detaliu le vomu putea sălă numai astăzi în decursul dilei. — Intemplari de aceste vomu avé, durere, să înregistramu și din alte părți și după cum se vorbesc despre linia drumului de feru. Cum ca comunicatiunea e, în urmă ploilor, ingreunata tare ni o dovedescu călătorii cărui trebuie să reîntorce din drumul lor spre Viena.

** (Logică unui Sivabu.) R. Schenfelle, unu soldat robust din Landwehr, de naționalitate sivabeasca, a capatatu unu glontiu în pulpa cu ocazia luptei dela Villiers în cursul ernei trecute; urindu-i-se în lazaretu, a facutu parte din corpul sănătaru, și fiindu atât de tare, încarcă pre spatele sale late căte pre unu ranitul să-lu ducea la locul, unde legau medicii cu bandaj pre cei raniti. Intr-o dt loându în spate pre unu prussu ranitul, l'u întrebă: „Camarade, ce te dore?” Prussul respunse: „Picioară”. Ducendu-lu apoi la doctoru, tocmai sfaraia, o granata pre lângă densulu. Elu plecându-se potinu a continua mersulu seu, până ce ajunse la medicu, de care fu întimpinat cu următoarele cuvinte: „Oh Domne! dêru d-l'a aduci aici pre una omu fără capu!” Scheufele atunci depunendu sarcină sea, și uitându-se la densa dise: „Acăstă n'asi fi credut'o, că Prussia sa fie atât de mincinosi; elu singur mi-a spusu că este impuscatu numai la picioru!”

** (O familie mare). Diariul catolicu „Tribune” din Rio-Ianeiro, în Brazilia, scrie că în Pască-Curru traiesc o matronă încă pre deplinu sănătoasă, avendu o etate de 121 ani. Această femeie a fostu maritata de două ori. Cu barbatul său a avut 10 copii, ier' cu celu alu doile numai o fata. Dela acesti 11 copii ai sei venerabilă matronă astăzi are 117 nepoți de liniiă intâiă 400 nepoți secundari; nepoții secundari ierăsi să suie la 300 copii și 80 nepoți. Va să dica familiă acestei matrone constă din 908 persoane și de ore ce pre tempulu cîndu a aparutu făia de Rio-Ianeiro din aceste persoane 135 femei erau în stare bine-înțevată, astăzi familiă de sigură trebuie să se fi urcat la modestă cifra de 1043. La diu'a onomastică a mamei batrane regulat se aduna toti fiii, nepoții și stranepoții sei. Aceste apoi fără indată trebuie să fie serate interesante.

Concursu.

Devenindu vacanta parochia Valea-mare din protopresbiteratul II-lea alu Geoagiu în comitatul Hunedoarei să scrie prin această concursu.

Emolumentele suntu: dela 112 familiilor 112 măsu de bucate în grauntie. Stola indatinata pentru funcțiile parochiale, și dela totă familiă căte o df de lucru.

Doritorii de a ocupă această parochie, au a-si instrui recursele loru în sensulu statutului organicu bisericescu, și ale adresă acestui scaunu protopresbiteral în Secărâmbu pâna în 15 Iulie a. c.

Secărâmbu 19 Iunie 1871.

Cu intielegerea comitetului parochialu.

Sabinu Pisoi,
protopopu.

62—1

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei gr. or. din Babahala protopresbiteratul Ternavei de Josu, să scrie prin această concursu, cu aceea observare că pâna ce va intra bolnaviosulu parochu concurrentii au de a functiona numai că capelanu.

Emolumintele suntu: 12 orgii de pamant aratoriu, tacă stolară de pâna acum camu 120 fl. v. a. și 80 mărtie (feldere) de cucurudiu, emolumintele aceste suntu a-se împărătătoare cu bolnaviosulu parochu în jumetate.

Recursele instruite în sensulu statutului nostru organicu, și îndreptate comitetului parochialu suntu a-se tramite acestui scaunu protopresbiteral în Deagu pâna la 4 Iulie 1871.

Deagu 4 Iunie 1871.

Cu intielegerea comitetului parochialu.

Daniilu Tamasu,

adm. prot.

63—1

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii Balomiru în protopiatul Orestiei, care are 926 susțete — se scrie concursu pâna la 25 Iulie 1871.

Emolumentele suntu:

1. 26 jugere pamant clasă II-a
2. totă casă căte 2 ferdele de cucurudiu cu tuleu — și o di de claca. —
3. Stola obicinuită.

Doritorii de a ocupă această parochie suntu avisati de asă tramite recursele loru în sensulu statutului organicu — la scaunul protopopescu alu Orestiei — doveindu ca suntu clerici absoluci, și oru depusu examenul de cuaificatiune, și suntu cu purtari morale potrivit chiamărei preotesci.

Orestia 14 Iunie 1871.

Cu intielegerea comitetului parochialu.

Nicolau Popoviciu.

Protopopu.

(59—1)

Concursu.

Pentru vacanța parochia gr. or. din Hid'a (Hidalmă) protopresbiteratul Ungurasiului se deside concursu pâna la 20 Iulie c. v. 1871. Cu această parochie suntu impreunate emolumentele:

1. Casa parochiale cu gradina.
2. Jugare de pamant aratoriu și fanatiu 13 org. □ 805
3. Dela 70 de case căte 2 metrete cucurudiu cu cocianulu și căte o di de lucru — și a.
4. Stola de epatrasiru indatinata. —

Doritorii de acăstă parochie să fie clerici absoluci și pentru familia remasă necasatoriti-si, au de asă tramite petițiunile în sensulu §; 13 din statutul organicu la prestatimulu domnului prot. Petru Rosică în Füzes Snt. Petru. Hid'a 8 Iunie 1871.

Comitetul parochialu.

Cu scirea și învoirea mea

Petriu Rosică

Protopr.

(61—1)

Concursu.

La Gimnasiul publicu român de relig. ort. or. din Brasovu au devenită vacante următoarele două posturi de profesori:

1. unu postu de profesorul pentru limbă și literatură latine și elina,
2. unu postu de profesorul pentru matematică și fizica, pentru a căroră ocupare se scrie prin acăstă concursu.

Doritorii, de a ocupă vre-unul din posturile acestea, să binevoiescă a asculta la subscrisea eforia celu multu pâna 15/27 Augustu a. c. concursele loru insocite de documentele prin care să dovedescă: a) ca suntu după naționalitate români de religiunea ort. orientala, b) ca au conduta morală și politica buna, c) ca au cuaificatiunea pentru postul, la care competă, care cuaificatiune se documentă prin testimoniu de maturitate și prin atestatul despre absolvarea cu succesu a facultății filosofice dela vre-o universitate, său eventualmente a unui institutu tehnicu. — Se intielege de sine ca acei competitori, care său prin esamene formale dela universitate său prin prasă castigata pâna acumă, potu dovedi cuaificatiune mai mare, voru fi preferiti.

Salariul anualu impreunat cu fiecare postu este de 800 fl. v. a. înaintare la 900 și pensionare.

Profesorul alesu servește anul primu de probă, ieră după împlinirea acestuia se va denumi definitiv, decă va și depusu esamenu de profesura conformu prescrișorul statutului bisericiei noastre ort. orient.

Brasovu 3/15 Iunie 1871.

Eforia scolelor centrale rom. gr. or.

Edictu.

Mariu George Vasile din Heghigu, carea de trei ani și-a parasită cu necreditință pre legiuitorul ei barbatu Georgiu Colbazu totu acolo, fără că să se scie locul astărei ei, se provoca prin acăstă că în terminu de unu anu și o di dela datulu subsemnatu sa se prezenteze înaintea forului matrimoniale subscrissu, ca ce altu cum procesulu divorțiale incaminat in contra-i se va decide să fără de densa in intielesulu legilor și alu canonișorul.

Brasovu in 21 Maiu 1871.

Forului matrimonial gr-or. din trac-tul protop. alu Heghigu.

Ioanu Petricu

protopopu.

Burs'a de Vien'a.

Din 25 Iunie (7 Iulie) 1871.

Metalele 5%	59 30	Act. de creditu	285 40
Imprumut. nat. 5%	69	Argintulu	120 85
Actiile de banca	770	Galbinulu	5 83